Negyedik üzenet

Szeretni az Úr megjelenését azáltal, hogy fenntartjuk a szeretetünket Őiránta az Énekek énekének benső jelentősége szerint

Igeolvasmány: Én 1,2-4; 2,8-9; 3,9-10; 4,12-16; 6,10. 13; 7,11; 8,13-14

I. Az Énekek éneke, egy költemény, témája a szerelem története egy kiváló házasságban, felfedve egy egyéni hívő előrehaladó, hat főbb szakaszból álló, Krisztussal folytatott szerelmi közösségének tapasztalatát az Ő menyasszonya elkészítéséhez – Jel 19,7-9; Mt 25,6-13; Jel 3,18-22; Zak 4,1-6. 11-14; 1Jn 4,19; Zsolt 110,3; 119,140:

A. Az Énekek éneke első szakaszában Krisztus szerelmese vonzódik, hogy Őrá törekedjen megelégedésért (1,2 – 2,7); az Úr azt akarja, hogy az Ő keresőjének személyes, gyengéd, bizalmas és szellemi kapcsolata legyen Vele (1,2. 4); az összes szellemi alapelvet magában foglalja a kereső győztes életének ez az első szakasza; az ezt követő leckék nem újak, hanem a régi leckék mélyebb módon történő megismétlései.

B. Az Énekek éneke második szakaszában Krisztus szerelmese elhívást kap, hogy megszabaduljon az éntől a Krisztus keresztjével való egysége révén – 2,8 – 3,5:

1. Az Énekek éneke 2,8-9 beszél a feltámadás életerejéről; ezekben a versekben Krisztus őzhöz vagy szarvasoknak fiához van hasonlítva, amely ugrál a hegyeken, szökell a halmokon; a hegyek és halmok nehézségekre és akadályokra utalnak, de semmi sem túl magas vagy túl nagy ahhoz, hogy megállítsa a feltámadt Krisztust; keresnünk kell és meg kell ismernünk Krisztus hegyeken ugráló és halmokon szökellő jelenlétét.
2. Krisztus szerelmese önvizsgálatba esik, ami elszigeteltséggé mint egy fallá válik, amely távol tartja őt Krisztus jelenlététől (9b. vers); így Krisztus bátorítja őt, hogy keljen fel, és jöjjön ki a mélyponti helyzetéből, hogy Vele legyen (10-13. vers).
3. A feltámadás ereje által, nem pedig a természeti életünk által, lehetséges nekünk, Krisztus szerelmeseinek, az, hogy az Ő halálához hasonuljunk azáltal, hogy egyek vagyunk az Ő keresztjével (14-15. vers); az elegyedett szellemünkben mi részesedünk Krisztus feltámadásában, és megtapasztaljuk Krisztus feltámadását, amely lehető teszi számunkra, hogy egyek legyünk a kereszttel, és így megszabaduljunk az éntől, és átformálódjunk egy új emberré Isten új teremtésében Isten ökonómiája beteljesüléséért Krisztus organikus Testének a felépítésében (Róm 8,2. 4. 29; Gal 6,15; 2Kor 5,17).

C. Az Énekek éneke harmadik szakaszában Krisztus szerelmese elhívást kap, hogy mennybemenetelben éljen mint az új teremtés feltámadásban – 3,6 – 5,1:

1. Amikor mennybemenetelben élünk, az azt jelenti, hogy folytonosan a szellemünkben élünk; amikor a szellemünkben élünk, akkor össze vagyunk kapcsolva a mennybement Krisztussal a mennyekben – Ef 2,22; 1Móz 28,12-17; Jn 1,51; Jel 4,1-2; Héb 4,12. 16 és az 1. lábjegyzet.
2. A Szellem átformáló munkája által bennünk, Krisztus haladó edényévé, Krisztus hintójává, Krisztus „kocsijává", válunk Krisztus haladásához Krisztus Testében és Krisztus Testéért – Én 3,9-10; vö. 2Kor 2,12-17.
3. Újraépülünk az Isteni Háromsággal, hogy a külső szerkezetünk Jézus feltámadt és mennybement embersége, a belső díszítésünk pedig az Úr iránti szeretetünk legyen – Én 3,9-10.
4. Annak révén, hogy Krisztus mennybemenetelében él mint az új teremtés feltámadásban, Krisztus szerelmese éretté válik Krisztus életének gazdagságában, hogy ő egy kertté válhasson Krisztus számára az Ő magánjellegű élvezetére (4,12-15); ő készen áll arra, hogy bármilyen körülmények között és környezetben kibocsássa Krisztus illatát (16. vers).

D. Az Énekek éneke negyedik szakaszában Krisztus szerelmese elhívást kap erősebben arra, hogy a kárpiton belül éljen a kereszt révén a feltámadás után – 5,2 – 6,13:

1. A kárpiton belüli életvitel által Krisztus szerelmese átformálódik az égitestekké; ő úgy láttatik, mint a hajnal, olyan szép, mint a hold, és olyan tiszta, mint a nap – 10. vers.

2. Krisztus életének érettségében Krisztus szerelmese a Sulamittá (a *Salamon* név női alakja) válik, ami azt jelképezi, hogy ő ugyanolyanná vált, mint Ő, életben, természetben, kifejeződésben és funkcióban (de az Istenségben nem) Krisztus reprodukciójaként és másolataként, hogy így összeilljen Vele a házasságukhoz – 13. vers; 2Kor 3,18.

E. Az Énekek éneke ötödik szakaszában Krisztus szerelmese részt vesz az Úr munkájában – 7,1-13:
   1. Az Énekek éneke 7,11 megmutatja, hogy Krisztus szerelmese véghez akarja vinni a munkát a Szerelmesével, amely az egész világért (mező) van úgy, hogy egyik helyről a másikra utazik (falvakban hálás); ez azt mutatja, hogy ő nem szektás az Úr munkájának véghezvitelében, hanem nyitva tartja a munkát, hogy mások is odajöhessenek ott tartózkodni, és ő elmehessen, hogy valahol máshol tartózkodjon; ez jelenti az egy munka megőrzését az egy Testben.
   2. Az Úr munkájában való részvétel a Vele való együtt munkálkodást jelenti (2Kor 6,1a); ahhoz, hogy munkálkodjunk Vele, szükségünk van az életben való érettségre, egynek kell lennünk az Úrral, és a munkálkodásunknak az Ő Testéért kell történnie (Kol 1,28-29; 1Kor 12,12-27).
   3. A Sulamit Salamon hozzáillő párjaként munkálkodik, gondoskodva az összes szőlőskertről (Én 8,11), a gyülekezetekről és a hívőkről az egész földön; olyan munkánknak kell lennie, ami az egész világért van; ez az, amit Pál tett úgy, hogy helyi gyülekezeteket létesített, majd pedig azon munkálkodott, hogy bevigye őket Krisztus Teste teljes realizációjába (Róm 16,1-24).

F. Az Énekek éneke hatodik szakaszában Krisztus szerelmese abban reménykedik, hogy elragadtatik (8,1-14); ő feljön a pusztából (a földi tartományból) úgy, hogy „az ő szerelmeséhez támaszkodik" (5. vers):
   1. *Az ő szerelmeséhez támaszkodik* arra utal, hogy – Jákóbhoz hasonlóan – a csípője forgócsontja meg lett érintve, és az Úr elbánt az ő természeti erősségével – 1Móz 32,24-25.
   2. *Az ő szerelmeséhez támaszkodik* arra is utal, hogy mérhetetlen szorongattatásban találja magát, és úgy tűnik, hogy ez addig tart, amíg a pusztai út véget nem ér – 2Kor 1,8-9; 12,9-10; 13,3-4.
   3. Megkéri a Szerelmesét, hogy tegye őt mint egy pecsétet az Ő szerelmes szívére és mint egy pecsétet az Ő erős karjára; ezen a ponton, ő tudatában van a tehetetlenségének és gyámoltalanságának, és felismeri, hogy minden Isten szeretetétől és megőrző erejétől függ – Én 8,6-7.
   4. Krisztus szerelmese megkéri Őt, aki a hívőkben mint az Ő kertjeiben lakik, hogy ő hadd hallja az Ő szavát; ez azt mutatja, hogy az Úrért mint a Szerelmesünkért végzett munkánk során fenn kell tartanunk Vele a közösségünket, mindig odafigyelve Őrá – 13. vers.

II. Ennek a költői könyvnek a zárszavaként Krisztus szerelmese imádkozik, hogy az ő Szerelmese siessen visszajönni az Ő feltámadásának erejében (vadkecske és szarvas fia), hogy felállítsa az Ő édes és szép királyságát (drága füvek hegyei), amely az egész földet be fogja tölteni – 14. vers; Jel 11,15; Dán 2,35:

A. Egy ilyen imádság bemutatja a Krisztus mint a Vőlegény és az Ő szerelmesei mint a menyasszony közötti egyesülést és közösséget az ő menyasszonyi szerelmükben, olyan módon, hogy Jánosnak, Krisztus szerelmesének az imádsága, mint a Szentírás zárszava, felfedi Isten örökkévaló ökonómiáját Krisztust és a gyülekezetet illetően az Ő isteni szeretetében – Jel 22,20.

B. „Mikor Ő újra eljön, a hit tényekké válik, és dicséret foglalja el az ima helyét. Árnyék nélküli teljességben mutatkozik meg a szeretet, és egy bűntelen tartományban szolgáljuk majd Őt. Milyen csodálatos lesz ennek a napnak a felvirradása! Úr Jézus, jöjj el mielőbb hozzánk!" – Watchman Nee, *Énekek éneke*, 124. oldal.

© 2024 Living Stream Ministry